

**Tractatvs De Execvtoribvs Vltimarvm Volvntatum duorum
celeberrimorum iurisconsultorum**

Canis, Johannes Jacobus

Constantia, 1593

VD16 ZV 2896

4. Hæres non debet procrastinare, re, cuius executio mandata est,
existente in bonis testatoris.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63406](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-63406)

IOAN. OLDENDOR. TRACT.

ri, teste Bartolo in l. cum quidam. ff. de leg. 2.
quem sequitur Panormitanus in c. nos quidem
de testa. Longa enim differentia est inter exe-
cutionem, & declarationem arbitrij: sicut &
inter iudicem pronuntiantem, & executorem
pronuntiati.

4 Secundum, si res, t cuius executioni mandata
est, extet in bonis testatoris, certe non debet ha-
res sine legitima causa differre ultimam vo-
luntatem. Nunquam enim indulgendum est
damnosis dilationibus l. cum res l. domus s. in
pecunia. ff. de lega. 1. l. si pecuniam. ff. de leg. 2.
Quid ergo fiet? Ex bono & aequo magistratus
negotium perpendet: utrum de tota heredita-
te executione, an de una aliqua vel altera re
tradenda tractetur, per pensis personarum &
bonorum circumstantijs.

5 Magistratum t autem intellige ciuilem, vel
ecclesiasticum. Nam Panormitanus recte no-
rat, mixti esse huinsmodi iurisdictionē fori: ut
etiam iudex ciuilis ad executionem piarum
causarum possit impartiri officium suum in c.
si heredes. detesta. per s. si quis adificationem.
Nouell. de eccl. tit. Est ergo locus praeventioni.

Ter-